

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skribenten Nik. Fred. Sev. Grundtvigs Literaire Testamente

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1827_455-intro-shoot-idm250.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Fjerde sektion, s. 9-30, er en detaljeret tilbagevisning af den kritik, der er blevet Grundtvigs forfatterskab til del. Kritikken er, detaljerigdommen til trods, ikke særlig konkret. Grundtvig bruger de første sider i denne del til at ironisere over sine kritikere. Her taler han om, at da "selv vi smaabitte Læsere fra forrige Aarhundrede" udmærket ved, at man end ikke med latinske disputatser eller sprænglærde værker kan udrette noget mod selv de mindste gårdnisser "i Aandens Verden", siden det er dem, der fører det levende ord (s. 9). Han giver dog visse indrømmelser til sine kritikere, når han siger, at bogormen har blandet sig for meget i skjaldens arbejde (s. 12). Grundtvigs digtning kaldes af kritikerne for indsigtsløs begejstring (s. 12), hvad han ironisk beklager og forklarer som et resultat af sin menneskelige skrøbelighed (s. 12). Betegnelsen indsigtsløs begejstring stammer fra H.C. Ørsteds anmeldelse af Grundtvigs *En mærkelig Spaadom* fra 1814 (se afsnit 3 i indledningen hertil). Grundtvig finder kritikken af hans værker idiosynkratisk, siden kritikerne "lastede kun Alt, hvad de ikke kunde lide, hvor det saa end stod" (s. 13). Helt tydelig bliver ironien, når Grundtvig beskriver sig selv som discipel af Martin Luther og som gammeldags kristen (s. 14), som var det noget, han ikke selv vidste: "At jeg imidlertid har været partisk for Reformationen, især den evangelisk-lutherske, det har jeg først nyelig opdaget" (s. 15).